

Informasjonsbulletin — Postboks 8317 Hammersborg, Oslo 1 — Postgiro 2091 36 — Tel.: 11 18 62

3. Årgang Nr. 8

September 1972

<u>INNHold</u>	<u>Side</u>
1) RSVN PRR's Erklæring Angående Opphør av USA's Agresjonskrig og Gjenoppbyggelse av Fred i Viet Nam - 11.9.1972	1
2) Uttalelse fra DRVN's Regjering Angående Opphør av USA's Agresjonskrig og Gjenopp- byggelsen av Fred i Viet Nam - 14.9.1972	3
3) Verdens Støtte til RSVN PRR's Erklæring	4
- Sverige	
- Cuba	
- Kina	
- Sovjetunionen	
- Kongeriket Kambodsja	
- Lao Patriotiske Front	
4) Utenriksminister Nguyen Thi Binh Meddeler FN's Generalsekretær Kurt Waldheim om RSVN PRR's Erklæring av 11.9.1972	5
5) De Alliansefrie Stater Anerkjenner PRR	6
6) Diplomatiske Aktiviteter	6
7) Chile Anerkjenner PRR	7
8) Offensiven Intensiveres	7
9) Oversikt over Resultater av de Fem Siste Måneders Offensiv	9
10) Thieu's Undertrykkelse av Pressen i Saigon	10
11) Martha Dodd Skriver	11

REPUBLIKKEN SØR-VIETNAMS PRR'S ERKLÆRING ANGÅENDE
OPPHØR AV USA'S AGGRESJONSKRIG
OG GJENOPPRETTELSE AV FRED I VIET NAM.

(11. september 1972)

Uoffisiell oversettelse - Utdrag.

... "Det framkommer av President Nixons 8-punktsforslag av 25. januar 1972, og hans uttalelse den 8. mai 1972 at de Forente Stater krever løsepenger av det sørvietnamesiske folket for sin aggresjon og anerkjennelse av Saigon-marionetteregimet. Dette er, jamgodt med å kreve en eliminering av PRR og Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker (PLAF), i et forsøk på å påtvinge Sør-Vietnam den amerikanske ny-kolonialismen.

Dette er et arrogant krav som sør-vietnameserne kategorisk forkaster! At USA-imperialistene klamrer seg til dette kravet betyr at de fortsatt prøver å få vietnamesere til å slåss mot vietnamesere, og å forlenge krigen i Sør-Vietnam. Det er på det rene at de vil påføre seg selv enda mer alvorlige nederlag i denne krigen.

"En korrekt politisk løsning av det vietnamesiske problemet må både stadfeste det vietnamesiske folkets rett til reell selvbestemmelse og ta utgangspunkt i de aktuelle forholdene i SVN. Forholdet er at det eksisterer folkets administrasjon og væpnede styrker som utvikler seg i en seierrik kamp mot USA-imperialistiske aggressorer og deres lakeier; mens Saigon-marionetteregimet kun er et redskap for USA-imperialistene og befinner seg i en tapende stilling som stadig forverrer seg.

" Ut fra ønsket om fred, uavhengighet og nasjonal enighet, og i samsvarende med verdens folks ønsker om fred har Republikken SVN's PRR lagt fram 7-punkts løsningen, hvis 2 hovedspørsmål har blitt utdypet. Dens forhandlingsposisjon er:

De Forente Stater, som er angriperen, må stanse sin aggresjon, nøye respektere det vietnamesiske folkets grunnleggende nasjonale rettigheter, og det sørvietnamesiske folkets rett til selv å løse sine egne saker uten fremmed innblanding, ut fra den faktiske situasjonen slik den nå er i SVN. PRR har foreslått dannelsen av en provisorisk regjering av nasjonal enighet bestående av 3 elementer: folk fra RSVN PRR, fra Saigon-administrasjonen og fra andre politiske krefter i SVN, inklusive de som av politiske årsaker må bo utenlands. De 3 komponentene i denne regjeringen vil være like store og likeberettiget. PRR og Saigon-administrasjonen uten Nguyen Van Thieu velger selv sine representanter til den regjeringen av nasjonal enighet; utvelgelsen av representanter for den tredje komponenten vil bli gjort gjennom drøf-

tinger.

" Brede lag av opinionen støtter RSVN PRRs 7 punkter. De betrakter dem som en ærlig løsning som sikrer en varig fred i VN, og som gjør det mulig for USA å trekke seg ut fra Vietnam-krigen med æren i behold. President Nixon påstår at USAs forhandlingsvilkår er "svært generøse", at PRRs forhandlingsstandpunkt er ensbetydende med "å påtvinge (SVN) et kommunistisk regime". Disse påstander er ikke noe annet enn skamløse knep for å narre den offentlige opinion og skjule den nåværende amerikanske administrasjonens forræderske intensjoner: å beholde marionetteadministrasjonen i virksomhet og å fortsette krigen i SVN.

" Hvis den amerikanske regjering virkelig respekterer det sørvietnamesiske folkets selvbestemmelsesrett, og forhandler seriøst med sikte på å løse det sørvietnamesiske problemet på en fredelig måte, er RSVN PRR forberedt på å inngå en avtale med den (USAs regjering) som går ut på at verken et kommunistisk regime eller et marionetteregime skal påtvinges SVN. PRR er rede til å akseptere en provisorisk regjering av nasjonal enighet som ikke skal domineres av noen side.

RSVN PRR erklærer høytideligt følgende:

"Hvis en korrekt løsning av det vietnamesiske problemet skal finnes og en varig fred sikres i Vietnam, må den amerikanske regjering imøtekomme de to følgende krav:

- 1) - Respektere det sørvietnamesiske folks rett til reell uavhengighet og virkelig selvstyre; stanse den amerikanske aggresjonskrig i VN, bombingene, mineleggingen og blokaden av DRV; fullstendigt slutte "vietnamiserings"-politikken; ende alle amerikanske militære aktiviteter i SVN; raskt og fullstendigt trekke ut fra SVN alle tropper, rådgivere, militært personell, teknisk personell, våpen og krigsmateriell tilhørende USA og andre fremmede land på USAs side; likvidere de amerikanske basene i SVN; stoppe alt amerikansk militært engasjement i Vietnam og oppgi støtten til Nguyen Van Thieus marionetteadministrasjon.
- 2) - En løsning på det interne problemet i SVN må ta utgangspunkt i den aktuelle situasjon der: at det finnes i SVN to administrasjoner, to armeer, og andre politiske krefter. Det er nødvendig å nå fram til nasjonal enighet og partene i SVN må forenes på basis av likhet, gjensidig respekt og gjensidig ikke-eliminering. Folket må sikres demokratiske rettigheter. For å oppnå det må det dannes en provisorisk regjering av nasjonal enighet i SVN med tre like deler, som

skal virke som forretningsministeriumiovergangsperioden, og som skal organisere virkelig frie og demokratiske allmenne valg.

" Så lenge de amerikanske imperialistiske aggressorer forlenger krigen og opprettholder Saigon-marionetteadministrasjonen vil det sør-vietnamesiske folket, sammen med sine elskede landsmenn i nord, og i samsvar med den høyaktede President Ho Chi Minh's testamente, resolutt kjemper videre inntil Yankeene forsvinner og marionettene ramler sammen. Det vietnamesiske folket er fast besluttet på å føre kampen videre, side om side med broderfolket i Kambodsja og Laos, fullstendigt slå tilbake de USA-imperialistiske aggressorene, og påføre "Nixon-doktrinen" fallitt i Indokina.

Bomber og granater, frekke trusler, USA-imperialistenes perfide politiske og diplomatiske manoeuver kan umulig beseire det vietnamesiske folket. De vil i stedet bare hjelpe til å øke dets hat og dets beslutt-somhet til å kjempe og vinne"...

UTTALELSE FRA DEN DEMOKRATISKE REPUBLIKK VIETNAM'S REGJERING
ANGÅENDE OPPHØR AV USA'S AGGRESJONSKRIG OG GJENOPPRETTELSEN
AV FRED I VIET NAM.

(14. september 1972)

Uoffisiell oversettelse - Utdrag.

"...RSVN PRRs standpunkt i forhandlingene tar sikte på å ende den amerikanske aggresjonskrigen og løse SVN's problemer på grunnlag av likhet for alle parter i SVN og deres gjensidige ikke-eliminering. Dette er måten å begrave hatet, realisere nasjonal enighet, sikre folket i SVN demokratiske rettigheter, og gi det anledning til å benytte sin rett til å velge et politisk regime gjennom virkelig frie og demokratiske allmenne valg.

Dette standpunkt er logisk, fornuftig og rimelig. Kun en slik løsning kan sette en slutt på krigen og gjenopprette freden på en varig måte. RSVN PRR har høytideligt er lært at den er beredt til å finne fram sammen med den amerikanske regjering, til en avtale slik at SVN ikke påtvinges verken et kommunistisk regime eller et USA-betalt marionetteregime, og at det sørvietnamesiske folket fritt kan opprette en provisorisk regjering av nasjonal enighet som ikke skal domineres av noen part. Denne rettferdige holdning og RSVN PRRs godvilje har fått sympati og støtte fra brede lag av verdens folk. La USAs regjeringen gi et svar på RSVN PRRs forslag og vise om den vil fortsette krigen eller løse Vietnam-spørsmålet på en fredelig måte. Hvis den amerikanske regjering forhandler med andre mål i tankene vil forhandlingene låse seg, krigen fortsette og ansvaret for denne tilstand vil ligge utelukkende på den amerikanske regjeringen."....

VERDENS STØTTE TIL RSVN PRR'S ERKLÆRING

Like etter at RSVN PRR offentliggjorde sin erklæring den 11. sept, 1972, har støtteerklæringer fra regjeringer, statsoverhoder, og andre progressive organisasjoner fulgt på hverandre:

Utenriksminister Krister Wickman, fra Sverige. Cubas Kommunistiske Parti og Revolusjonære Regjering. Vise-statsminister i Folkerepublikken Kina. Sovjetunionens President Podgorny. Samdech Norodom Siha-nouk. Lao Patriotiske Front. Polen. Folkerepublikken Mongolia. Ungarn. Demokratiske Folkerepublikken Korea. Vise-presidenten i Zambia. Tjecoslovakia. Republikken Irak. Bulgaria. Den demokratiske Folkerepublikken Yemen. Den Demokratiske Republikken Somalia. Den Internasjonale Forening av Demokratiske Jurister. Den Svenske Komiteen For Vietnam. Albania. Burmas Fredskomite. Guinea. etc...

Vi bringer noen utdrag:

SVERIGE: Utenriksminister K. Wickman, 12.9.72, "...RSVN PRRs erklæring, offentliggjort den 11. september, 1972 inneholder interessante og betydningsfulle presiseringer av tidligere forslag om en løsning av de politiske problemer. Den svenske regjerings oppfatning har lenge vært at Vietnam-krigen må bringes til en slutt gjennom en politisk forhandlingsløsning som sikrer det vietnamesiske folket retten til selv å avgjøre sin framtid. En slik løsning må ta i betraktning de forskjellige politiske krefters rettferdige krav på en medvirkning i det politiske liv i SVN. På grunn av dette er det naturlig for den svenske regjering å uttrykke sitt håp om at dette nye initiativet vil føre til reelle forhandlinger om en rask gjenopprettelse av fred i Viet Nam."...

CUBA: På en mottagelse til ære for RSVN PRRs Ambassadør i Cuba, VO ANH TUAN, sa Utenriksminister Paul Roa den 13. september: "Det prinsipielle standpunkt til Cubas Kommunistiske Parti og Revolusjonære Regjering er bestemt å støtte Vietnam og alle forslag lagt fram fra den vietnamesiske siden".

Granma, Cubas KP's organ har forøvrig trykt PRRs erklæring i sin heltet 12. september 1972.

KINA: Mr LI SHIEN NIEN, Folkerepublikken Kinas Vise-statsminister den 13. september: "...På vegne av Kinas Kommunistiske Part, Regjering og folk støtter jeg fullt ut det standpunkt som er forklart i RSVN PRRs erklæring av den 11. september.... Hvis den amerikanske regjering vil løse det vietnamesiske problemet må den gjøre slutt på alle sine krigshandlingene, som det ble foreslått i RSVN PRRs erklæring... Kinas Kommunistiske Parti, Regjering og folk støtter bestemt det vietnamesiske og de andre indokinesiske folks motstandskamp mot USA, for nasjonal frigjøring. Dette er en internasjonalistisk forpliktelse som vi må oppfylle helt..."

SOVJETUNIONEN: " Vi støtter våre vietnamesiske venners konstruktive forslag om en korrekt løsning på det vietnamesiske spørsmålet, særlig PRRs 11. september erklæring som ivrer for en slutt på den amerikanske aggresjonskrig, gjenopprettelse av fred i VN og en løsning av SVN's interne anliggender basert på realitetene i dagens situasjon".

President Podgorny, Moskva 14. september 1972.

KONGERIKET KAMBODSJA: " Vi støtter fullt ut og reservasjonsløst RSVN's PRRs riktige og velkjente standpunkt som er lagt fram i denne erklæringen. Vi er meget fornøyd med den og betrakter den som et effektivt bidrag til vår felles kamp". - Samdech Norodom Sihanouk, Kambodsjas Statsoverhode og President i Kambodsjas Nasjonale Enhetsfront 15. september 1972.

LAO PATRIOTISKE FRONT: " Vi erklærer oss enige i den usminkede avslørelse og fordømmelse av USA-imperialistenes manoevrer og krigshandlinger i VN, og i Indokina som helhet. Vi støttet fullt ut det vietnamesiske folks to grunnleggende krav som ble lagt fram i RSVN PRRs erklæring. Vi mener at de er korrekte, fornuftige og rimelige krav, i overensstemmelse med dagens virkelige situasjon i SVN....og med interessene og aspirasjonene til det vietnamesiske, og de progressive folk i verden og i USA."..

UTENRIKSMINISTER MADAME NGUYEN THI BINH MEDDELER
FN'S GENERALSEKRETÆR KURT WALDHEIM OM RSVN PRR'S
ERKLÆRING AV DEN 11. SEPTEMBER 1972 .

Den 15. september 1972 sendte PRRs Utenriksminister Madame Nguyen Thi Binh, også forhandlingssjef for PRRs delegasjon ved Pariskonferansen om Vietnam - et brev til FNs Generalsekretær Kurt Waldheim for å meddele ham om PRRs siste erklæring om opphør av USAs aggresjonskrig og gjenopprettelsen av fred i Viet Nam.

I sitt brev gjorde Madame Binh FNs Generalsekretær oppmerksom på den intensivering av aggresjonen mot Vietnam og de avskyelige forbrytelser som begås av den amerikanske regjering mot både Nord og Sør VN. Verden i sin helhet er indignert overfor disse forbrytelsene, som menneskes samvittighet forøvrig ikke kan tolerere.

Madame Binh ga uttrykk for sitt håp om at RSVN PRRs erklæring vil tilveiebringe FNs Generalsekretær mer informasjoner om det vietnamesiske folkets kamp for virkelig uavhengighet og selvbestemmelsesrett, samt om PRRs korrekte standpunkt om en løsning på Vietnam-problemet.

DE ALLIANSESFRIE STATER ANERKJENNER PRR

De alliansesfrie statenes utenriksministerkonferanse har erkjent PRRs rett til, som fullt medlem, å være med på alle konferanser som de alliansesfrie statene holder.

Den seneste konferansen ble holdt fra 8. til 12. august 1972, i Georgetown - Guyana, med utenriksministre fra 64 land (over halvparten av alle land i verden) som deltagere. PRRs delegasjon ble ledet av HOANG BICH SON, vise-utenriksminister.

Konferansens beslutning innebærer en erkjennelse av PRR som den eneste representant for folket i SVN, og utgjør en stor diplomatisk framgang for PRR. RSVN PRRs utenrikspolitikk, preget av arbeid for fred og nøytralitet, samsvarer helt med det sørvietnamesiske folkets liksom de alliansesfrie landenes interesser.

At PRR nå, foruten diplomatiske forbindelser med 28 land, også er anerkjent av mer enn 60 alliansesfrie stater avspeiler holdningen til de som i mange år har kjempet mot USA-imperialismen i SVN. Konferansen har innsett at de store seire som er vunnet av det vietnamesiske folket, særlig de som vinnes under den pågående offensiven, innebærer et effektivt bidrag til den felles kampen for fred og frihet. Guyanas Statsminister, Mr Lindern Forbes Burnham sa i sin tale: "Vår støtte til frigjøringsbevegelsene må bli større enn bare uttalelser".

I likhet med PRR ble GRUNK (Kambodsjas Kongelige Nasjonale Samlingsregjering) gitt medlemskap til konferansen. Dette viser at de indokinesiske folks rettferdige kamp har vunnet en enda større støtte fra brødre og venner i hele verden. En resolusjon ble vedtatt under konferansens slutt sesjon. Resolusjonen fordømmer USAs aggresjonskrig og den alvorlige opptrappingen av krigen i Indokina. Konferansen uttalte sin fulle støtte til det vietnamesiske, kambodsjanske og laotiske folks heltmodige kamp for nasjonal uavhengighet og frihet. Resolusjonen krevde at USA umiddelbart trekker seg tilbake fra VN og opphører sin "vietnamiserings" politikk, mineleggingen av havnene og bombingene av diker og dammer i Nord VN. Til slutt krevde resolusjonen at USA gir et alvorlig svar på PRRs 7-punktsplan og at Kambodsjaspørsmålet løses på grunnlag av det 9-punktsprogram som Prins Sihanouk har lagt fram.

DIPLOMATISKE AKTIVITETER

PRRs spesialutsending VO DONG GIANG er blitt innbudt av en rekke afrikanske regjeringer til å besøke deres respektive land. Vo Dong Giang ble varmt mottatt i Kuwait og i Lybia.

Samtidig gjennomfører en annen PRR delegasjon en reise i Latin Amerika. I Chile ble den mottatt av President Allende.

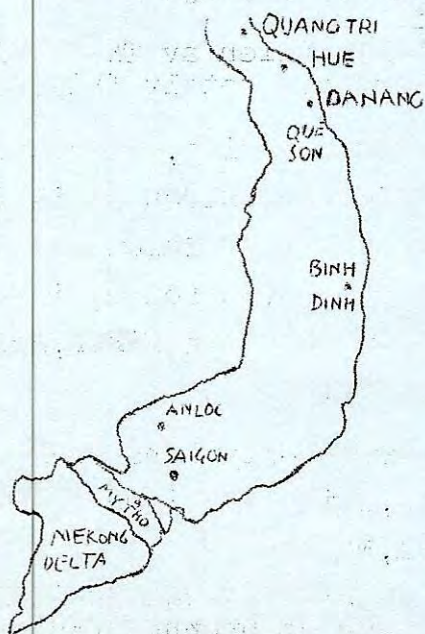
CHILE ANERKJENNER PRR

Et kommunike offentliggjort i Santiago de Chile 8. september 1972 kunngjorde at Republikken Chile og Republikken Sør-Vietnams PRR har besluttet å etablere diplomatiske forbindelser på ambassadørnivå.

Tidligere har også Uganda anerkjent PRR. Dette bringer antallet regjeringer som har offisielle forbindelser med PRR til 29, derav 28 land med diplomatiske forbindelser.

* * * * *

OFFENSIVEN INTENSIVERES

Da offensiven startet i begynnelsen av april måned påsto amerikanerne og Saigonjuntaen at den ikke kunne pågå mer enn en måned. Senere så forlenget de perioden fram til regntiden, dvs juli. Offensiven har imidlertid fortsatt og blitt intensivert i løpet av september, dens femte måned. Mens angrepene rundt Saigon ørket, erobret FNL-styrkene nylig, i Sentrale VN, distriktshovedstaden TIEN PHUOC, et vitalt ledd i DA NANGS forsvar.

De regulære frigjøringsstyrker, de regionale styrkene og geriljastyrkene har holdt sine stillinger i et fast grep i alle strategiske områder, samtidig som de har undertrykt eller slått tilbake alle fiendens motoffensiver. De har gjort dype innhogg i fiendens indre forsvarslinjer og rettet enda hardere slag mot marionettenes regulære tropper.

. Over Quang Tri slagmarken fløy B52-ne hver dag over 100 sortier (en sortie er hver gang et fly tar av fra sin base for et tokt), og de taktiske angrepsfly gjorde mer enn 200 sortier per dag for å slå mot provinshovedstaden. Titusener artillerigranater ble skutt fra amerikanske krigsskip mot Quang Tri og dets omegn for å åpne veien for Saigontroppene. Men både Saigons fallskjermelite-soldater og marinestyrker som ble sendt inn som forsterkning kunne ikke avansere uten å lide bitre nederlag. 9.000 fiendtlige soldater, inklusive 4.000 marinesoldater er slått ut av spillet, og 58 fly/helikoptre ble skutt ned i august.

. I Binh Dinh provinsen led fienden et annen nederlag for sin "vietnamiserings"-plan. Den oppskrytte "Bac Binh Vuong" operasjonen som ble foretatt mot byen Bong Son og Tam Quang militære undersektor kostet

fienden tusener av døde og såret.

. På Riksvei 13 (fra An Loc til Saigon) har fienden mislykkes totalt i sine forsøk på å nå fram til An Loc med unsetsningsstyrkene sine. Fiendens trafikk langs denne strategiske veien/er fremdeles lammet. Til slutt var fienden tvunget å dra tilbake og forlate ytterligere 20km av denne vei.

. En annen framgang for FNL-styrkene kan noteres i QUANG NAM-provin- sen, sør for Da Nang, der de har rettet et meget hardt slag mot fien- den i CAM DOI og det strategiske QUE SON området.

Fra 17. til 19. august 1972 ble:

- 3.000 fiendtlige soldater drept, såret eller tilfangetatt
- 60 militære kjøretøy, mest panservogner ødelagt
- 27 kanoner av 105 og 175 mm kaliber ødelagt
- 20 fly og helikoptre skutt ned
- hele Que Son dalen og den vestlige delen av Thang Binh distriktet, med over 20.000 innbyggere totalt frigjort.

Que Sons fall innebærer at Brigadegeneral Pham Hoa Hiep, øverstbefalen- de for Saigons 2. Infanteridivisjon ble avskjediget. Siden april i år har 6 Saigonggeneraler og 3 guvernører blitt avsatt av Thieu pga neder- laget i Quang Tri, det Sentrale Høylandet, Binh Dinh, An Loc og i Mekong- deltaet. Men de som virkelig skulle avsettes er Thieu og Nixon, for å ha utarbeidet en politikk som lider slike nederlag.

. Særlig bemerkelsesverdig er den serien av FNL-styrkers angrep på fiendens store fly-, forsyningsbaser og lagre, slike som i Da Nang, Bien Hoa, Lai Khe, Long Binh, Trang Bom, Thanh Tuy Ha, Nha Be...

DA NANG : -30 fly og helikoptre ødelagt, 60 piloter og teknikere ute av spillet, bombe-, ammunisjons- og brennstoffslagre sprengt i lufta. Eksplosjonene varte i flere timer (18/8.72)

BIEN HOA (3 angrep)

1./8-72: 571 amerikanere og marionetter ute av spillet (1 amerikansk general; 20 rådgivere::) , 74 fly/helikoptre av varierte typer ødelagt, tonnevis av bomber, ammunisjon sprengt i luf- ta, millioner liter av brennstoff , samt annet krigsmateriell gikk tapt.

31./8-72: 100 fiendtlige soldater (derav 50 amerikanere) uskadeliggj. 12 fly ødelagt, et napalm-lager sprengt i lufta sammen med annet krigsmateriell.

10./9-72: ca. 200 fly og helikoptre ødelagt eller skadet, 4 lagre sprengt i lufta, over 1.000 bomber samt store kvanta av militært utstyr ødelagt, hundrevis av amerikanske piloter og marionetter uskadeliggjort.

LONG BINH (13. august 1972): 160 lageranlegg, på en utstrekning av 3km, ødelagt og alvorlig skadet; 150.000 tonn bomber, ammunisjon og giftige kjemikalier sprengt i lufta, millioner av liter brennstoff brant opp.

.....

Alle de 4 hovedveiene som leder til Saigon, RV nr 1, 15, 13 og 4 har mange ganger blitt avskåret av FNL-styrker. USA-Thieu klikken ble tvunget til å dra tilbake 5 infanteri- og panserregimenter fra RV 13 for å sette opp en "spesialstyrke" som skal forsvare Saigon.

I Mekongdeltaet har offensiven blitt intensivert trass i USA-Thieu klikkens intense bombing av tettbefolkede områder (med bl.a B52ne).

Saigons 7. og 9. Infanteridivisjoner samt flere multibataljonsenheter har mistet tusener av sine regulære tropper, uten å kunne forhindre FNLS kreftige angrep på Kien Tuong, My Tho, Ben Tre, Go Cong og andre steder. Magasinet Newsweek av 18. september 72 siterer en offisiell amerikansk uttalelse som sier: "Saigonstyrkene blir utmanøvrert av geriljaen i Mekongdeltaet på samme måte som i 1964 (dengang var Saigon nær en kollaps). Disse seire som FNL vinner, vinner de over hele landet..."

Som et resultat har hundrevis fiendeposter falt eller blitt tvunget til evakuering, og de frigjorte områdene ble utvidet med hundretusener av mennesker, befrikk fra fiendens grep.

Geriljakampen intensiveres overalt i SVN og retter nye slag mot "pasifiserings"-programmet. Den skaper gunstige forutsetninger for den lokale befolkningen til å reise seg og befri sitt land.

Stilt overfor nye katastrofale nederlag mobiliserer Nixon-klikken store fly- og marinestyrker i et håp om å kunne redde Saigonhæren fram en total kollaps. Men fakta demonstrerer deres maktløshet overfor FNL-styrkene og folket i Sør-Vietnam.

OVERSIKT OVER RESULTATER AV DE FEM SISTE MÅNEDERS OFFENSIV:

De væpnede styrker og folket i SVN har gjennom offensiven, som tar sikte på å knuse "vietnamiseringsprogrammet" og "pasifiserings"planen, ved å tilintetgjøre store mengde av Saigons tropper, krigsmateriell, og utvide ytterligere de frigjorte områdene - har vunnet store seire i løpet av de siste 5 måneder.

Fiendens tap i tropper:

- 280.000 soldater uskadeliggjort/tatt til fange
- 7 divisjoner ute av spillet eller alvorlig skadet, samt 33 brigader og regimenter, 205 infanteribataljoner, 11 panserregimenter, 22 artilleribataljoner.
- 60 bataljoner og multi-kompanienheter, 450 kompanier, 1500 platoon-er av sivilgarder og militiamenn uskadeliggjort eller oppløst.

I krigsmateriell:

- 5800 militære kjøretøy erobret eller ødelagt, inklusive 2000 tanks og panservogner, 1300 artilleristykker, 40.000 geværer og hundretusener tonn bomber og ammunisjon erobret eller sprengt i lufta.
- 1850 fly/helikoptre skutt ned eller ødelagt på bakken
- 330 krigsskip og kanonbåter semket.

- 600 lagre av brennstoff, ammunisjon og annet krigsmateriell brant opp.
- 58 militære baser (større eller mindre) erobret, samt en militær havn, 8 militære flybaser og 24 militære sektorer, undersektorer og distriktsbyer.
- 1800 poster og militære stillinger tvunget til evakuering.

Folkeoppstand:

2.500.000 mennesker har videre reist seg og vunnet tilbake kontroll over utstrakte områder.

Fiendens sterkeste forsvarslinjer (langs RV 9, i Dong Ha, i Kontum, Dakto, Tan Canh områder, i Binh Long, Tay Ninh, ..) ble knust mange steder.

I NORD VIET NAM:

- 422 amerikanske fly skutt ned (6.4 til 15. sept 72)
- mange USA-piloter straffet og tilfangetatt
- USA krigsskip satt fyr på ved 71 anledninger (per 15. sept 72).

THIEU'S UNDERTRYKKELSE AV PRESSEN I SAIGON

Undertrykkelsen av pressen er en av de mange sider ved Nguyen van Thieu-regimets fascistiske natur. Denne undertrykkelsen gjelder både for utenlandsk og lokal presse. Malcolm Browne, korrespondent for New York Times skrev den 27. juli 72 at de utlenlandske pressefolk som "fikk lov" å følge med Saigontroppene til fronten ble ofte ledet til de steder hvor det foregikk de mest intense skuddvekslinger. Fire av dem ble drept på denne måten. For i følge Saigon "de er agenter av Viet Cong, og skader Saigontroppenes moral".

Videre har Thieu, gjennom sitt 5/8-1972-dekret, sikret seg kontroll over pressen og opposisjonen. Dekretet går ut på at alle avisene skal ha betalt et depositum på 20 millioner piaster (ca. 47.000 US \$) før den 15. september 72 til staten for å kunne fortsette å virke. Dette har fått redaktørene i alle Saigonaviser til å reagere kraftig ved å kreve slutt på denne fascistiske lov mot pressen. "Thieu vil kvele pressen" skrev de. Saigons Nasjonale Presseråd, organisasjon som Thieu-regimet har selv opprettet som forbindelse mellom pressen og administrasjonen krevde det samme, og 16 av dets medlemmer har søkt avskjed i protest (AP 8.8-72). Den 22. august gikk 1/3 av Saigons 44 aviser til streik for å protestere mot Thieus dekret (International Herald Tribune 23.8-72). Saigon har tilsammen 62 aviser: 44 utgitt på vietnamesisk, 14 på kinesisk, 3 på engelsk og 1 på fransk.

Resultat: 48 aviser ble pålagt bøter opp til 300.000 piaster (ca \$750) inklusive pro-regjering aviser (Intern. Herald Tribune 6.9-72); mange

andre som ikke fikk betalt det nødvendige depositumet ble tvunget til å stenge, rett og slett. For eksempel "DIEN TIN", avisen som står General Minh nær, måtte utgi sitt siste nummer den 12. september 72. I tillegg ble dens bestyrer dømt til et års fengsel og en million pias-ter i bot (2.500 US\$), Le Monde 26.9-72. To andre aviser ble også nylig stilt overfor retten for å ha publisert meldinger om antall tonn bomber som ble sluppet over Nord Vietnam, og for å ha gjengitt PRRs siste erklæring om opphør av USAs aggresjonskrig og gjenopprettelse av fred i Vietnam (Le Monde, 26.9-72).

. Den 23. september 1972 vedtok 1/3 "senatorer" i Saigon-"Parlamentet" en resolusjon som slo fast at det lovforslag som ga Thieu "spesielle fullmakter" i en periode på 6 måneder var ugyldig, og at alle dekreter som Thieu hat utstedt i de siste måneder på basis av disse "spesielle fullmakter" er også ugyldige.

Vi trykker her en tekst av Martha Dodd, forfatter og datter av USA's tidligere ambassadør i Nazi-Tyskland. I forbindelse med 18-års dagen for Genève-avtalen om Viet Nam (1954), skriver hun om de tankene som det vietnamesiske folks kamp gir henne.

"Vietnam! Vietnam! En sier aldri ofte nok at dette landet er menneskehetens samvittighet. En kan måle en persons eller en nasjons verdi ut fra dens holdning til Vietnam. Hvis den nøler med å ta standpunkt, har den allerede mistet noe av sin menneskelighet. Hvis en nasjon forblir passiv eller likegyldig, eller framfor alt bare tar hensyn til sine egne snevre nasjonale interesser, er landet allerede blitt degradert og svekket.

Et symbol på Vietnams lidelser er bildet av denne svangre kvinnen som fortvilet løp langs veien, med redsel i blikket, mens hun holdt et barn i armene, omspent av kårbrig napalm. Forestill Dem at det er Deres kone eller barn, framtidige ofre for anti-personell bombersplintbomber, tortur og brannsåre. Forestill Dem at det er Deres by "som er forsvunnet" som en vietnamese har uttrykt det, og at det er byens sykehus, fabrikker, skoler og hus som er blitt ødelagt av treffsikre bomber som bare rammer "militære mål". Hvilken kynisme i menneskes språkbruk!

I ti år, tretti år, hundre år har vietnameserne slåss for sin kostbare frihet og suverenitet, som hver ny generasjon setter stadig større pris på. Selv i den første perioden under bomberegnet og bruken av kjemiske stoffer for å utrydde befolkningen, klarte den lille nasjonen i

lang tid å holde stand mot inntrengerne ved hjelp av spisse bambusstenger og feller, av bier, maur og krypdyr som stikker og forgifter fienden, og med alle slags oppfinnsomme hjemmelagete våpen og en geriljakrig uten sidestykke !

Slik har vietnameserne - til verdens forundring - klart å holde den mektige angriper i sjakk inntil de fikk mer moderne våpen. Og de vil gjøre det igjen, hvis det blir nødvendig. For de har ofret sine egne liv, barnas og barnebarnas i kampen for frihet. Etter min mening finnes det ikke den person, den ansvarlige gruppe, det parti, den makt eller nasjon som kan tvinge dem i kne eller få dem til å gå med på noe som setter deres suverenitet på spill. Alt for meget er gått tapt, og alt for meget er vunnet til at de vil overlevere sitt land, til noen som helst, for hvilket som helst formål. Takket være sitt legendariske heltemot har de vunnet retten til selv å bestemme hva slags regjering de vil ha, det være seg den rosa, røde, blå eller grønne.

Statistikkene er grusomme. Bare i sprengstoff er det blitt strødd ut en mengde tilsvarende 350 Hiroshima-bomber i de tre første årene under Nixon, over et område like stort som Finland og langt mindre enn California. Mer enn 20 millioner kratere har flerret opp og forgiftet deres fruktbare jord. Men deres kommentar til dette - typisk vietnamesisk - er uforlignelig i djervskap og visdom: "De er framtidige graver for amerikanerne som de selv har lavet".

De kjemper, føder og dør kjempende, hver måned, hvert år, hvert tiår og hver generasjon. De jaget ut mongolene for århundre tilbake, det kinesiske dynastiet for hundre år siden, japanerne og franskmennene nylig; og nå vil de drive amerikanerne ut. Slik har de jaget de mest aggressive og de mektigste makter ut av sitt land. Det vil ta lengre tid, være enda grusommere og kreve enda flere ofre. Flere måneder eller flere år til. Deres kvinner og barn kan bli voldtatt, forbrent, sterilisert, torturert eller drept. Deres vakre delta, hvor 3/4 av befolkningen bor, kan oversvømmes og midlertidigt ødelegges. Mange innbyggere kan dø - uhyrlig svulmet - av hungersnød eller drukning når amerikanerne har ødelagt dikene deres og oversvømmet jorden med kunstig regn.

Ho Chi Minh har sagt til sitt folk: "Jo nærmere vi kommer seieren, desto større vil våre vanskeligheter bli". Men de holder fortsatt og fremdeles stand - like til den siste amerikaner tvinges til å oppgi sitt jerngrep overfor Viet Nam.

Det er en plikt for oss alle, enten vi tilhører en liten nasjon eller en stor, å gi vietnameserne alt det de ønsker, og alt det de trenger. De utfordrer og er i ferd med å nedkjempe den mest teknologisk avanserte

militærmaskin som verden noengang har sett. Den amerikanske regjering søker en løsning før valget, men på samme tid fortsetter den folkemordet - mot disse sterke, fine og generøse mennesker - og den økologiske forferdelse, i stadig raskere tempo. Menn og kvinner i alle land, hederlige mennesker og nasjoner bør innta den fasteste og mest generøse forplikteelse overfor Vietnam - å fordoble sine anstrengelser for å hjelpe til med å beseire den infernalske amerikanske krigsmaskinen. Nå når alt annet er tapt og det ikke strekker til med "teppebombing", griper USA til enda mer forferdelige og utspekulerte midler for å terrorisere det vietnamesiske folket og øve press på dets forhandlere i Paris!

Om det finnes tilstrekkelig enhet og tapperhet andre steder ville min ene i Vietnams havn blitt raskt uskadeliggjort. Ifølge Pentagon kunne dette gjøres på fem minutter!

...Hitler og hans menn plyndret Europa og Asia mens røyken steg fra krematorieovnene, og mennesker ble tvunget til slaveri. Folket i nesten alle land reiste seg da for å kjempe med alt det de kunne. Dengang stod folk og nasjoner lidenskapelig sammensveiset i kampen for å rydde fascismen vekk fra jorden. Som følge av denne enheten og denne ureddheten kunne de oppnå en raskere seier. Dengang var det ikke tilstrekkelig å demonstrere, utgi indignerte erklæringer, støtte med penger eller materiell, skrive, snakke eller male mot fascismen. Heller ikke i dag vil det være nok, selv om det er det minste en kan gjøre når en krig - verre enn Hitlers - blir ført mot et lite land.

Det amerikanske folk - de svarte, de unge og de intellektuelle - lærer gradvis å sette seg mer effektivt til motverge. Man vil oppdage nye måter å kjempe på, som er egenartet og forskjellig fra fortiden. Amerikanerne vil ikke være tause medskyldige i den mest forbryterske krig i historien. Vi kan hjelpe til med å jage ut den siste inntrenger, bringe freden tilbake til den jorden som vi har lagt øde! Hvis vi ikke gjør det vil vår motløshet lede vårt land til en enda verre katastrofe enn den det befinner i idag.

Imperierne vokser opp til toppen av sin makt, og må nødvendigvis ekspandere gjennom aggresjonskriger, og invadere andres territorier. Men langsomt begynner råtningsprosessen og korrupsjonen innenfra - men også utenfra. De koloniserte land gjærer, "slavene" gjør opprør. Imperialismens grep kan kun løses med kraftige slag fra disse "slavene" og gjennom aksjoner, innenfra, fra en sunn politisk masse. Slik oppløste imperierne seg, slik ble de smadret.

Det gikk slik med Egypt, Assyria, Grekenland og Rommerriket, en rekke asiatiske og europeiske imperier, med Tsar-Russland og Nazi-Tyskland. Og slik vil det gå med det amerikanske imperium eller hvilket som helst annet som undertrykker sitt eget folk og ødelegger andre folk og nasjoner. Imidlertid lever folkene videre. De slåss, gjør motstand og de bygger opp igjen. De prøver seg fram, snubler men finner til slutt den veien de ønsker.

Vietnam er i ferd med å bevise gyldigheten av denne historiens lov rett for øyene på oss ved å ofre sitt land og sitt folk for en større sak. Det gjelder ikke bare en nasjonal sak, ikke bare en internasjonal sak, men en menneskelig sak som er universal og ugjenkallelig: det gjelder saken til et folk som lidenskapelig elsker fred, fred for seg selv og for hele menneskeheten ./.

M.D. Juli 1972.

AVS:
RSVN PRRs Informasjonsbyrå,
PB 8317 Hammersborg, Oslo 1,
Norge.

Retur!

et for kontroll
og settes på
S
r contrôle par
et la replacer

ÅPEN SEND
Kan åpnes av Posten
Etiketten kan tas
igen.
ENVOI NON
Peut être ouvert
le service postal
Soulever l'étiquette

MASSEKORSELAND

TRYKKSALSKER

OSLO SVINGER
7 1072